

○ НЕ МЕ БУДИ!

VV

Кога глава на млада грждь оброня,
Да ме не будишъ искамъ,
Не ме буди! — подъ сънката на твоите кждри
Азъ отдихъ, отдихъ търся, да отгоня
Самотността . . .

Не ме буди! — коси ми леко погалй,
Цѣлувай тихичко по блѣдото чело
Отрудений неволникъ . . . не жалй
За миналитѣ дни цвѣтисти
Отъ пролѣтъта . . .

На сънь потърся ли те — устни или
До устни прильпи: тѣлъ животъ . . .
Догдѣ цвѣтята дъхатъ ароматъ
Да се опиемъ . . . — че не ще пожали
И насъ смъртъта . . .